

SKOLPORTENS NUMRERADE ARTIKELSERIE FÖR UTVECKLINGSARBETE I SKOLAN

Blockarbete

Ett förändrat arbetssätt

FÖRFATTARE: BRETT KEMP OCH KRISTINA KEMP

ARTIKEL NUMMER 11/2015

ifous

SKOLPORTEN

Abstract

Seminarieskolan med årskurserna 7-9 i Landskrona har genomfört en radikal förändring i sitt arbetssätt. Från att ha varit en skola där varje lärare enskilt bestämde hur de skulle arbeta, vad deras grupper skulle arbeta med och när de skulle göra det, har vi nu en skola med en mycket större grad av transparens där planering görs gemensamt och där genomförandet av undervisningen är inkluderande, enhetligt och likvärdigt.

Artikeln beskriver processen med att förändra ett arbetssätt på en skola. Vi lyfter fram positiva erfarenheter av arbetet så här långt, samt hinder vi stött på. Vi för även en diskussion om det här arbetssättet kan påverka våra elevers meritvärde på ett positivt sätt, om samtliga elever blir inkluderade samt om det faktiskt går att genomföra en så stor förändring på en skola och få det att fungera. Artikeln behandlar även relevant forskning knutet till arbetssättet.

Brett Kemp är lärare i engelska och samhällsorienterande ämnen i åk 4-9 och arbetar på Seminarskolan 7-9 i Landskrona.

Kristina Kemp är lärare i svenska som andraspråk och samhällsorienterande ämnen i åk 4-9 och arbetar på Seminarskolan 7-9 i Landskrona.

Denna artikel har den 22 april 2015 accepterats för publicering i Skolportens numrerade artikelserie för utvecklingsarbete i skolan. Ansvarig granskare är universitetslektor Inger Assarson samt fil. dr Lisbeth Olsson från Malmö högskola.

Denna utvecklingsartikel har tagits fram inom ramen för Ifous FoU-program Inkluderande lärmiljöer, i vilket 12 kommuner (Borlänge, Botkyrka, Göteborg, Helsingborg, Höör, Landskrona, Linköping, Mullsjö, Stockholm, Sävsjö, Tyresö och Åstorp), Specialpedagogiska skolmyndigheten och Malmö högskola medverkat. Information om FoU-programmet finns på <http://www.ifous.se/programomraden-forskning/inkludering/>

Fri kopieringsrätt i ickekommersiellt syfte för kompetensutveckling eller undervisning i skolan och förskolan under förutsättning att författarens namn och artikelns titel anges, samt källa: Skolportens artikelserie. I övrigt gäller copyright för författaren och Skolporten AB gemensamt.

Denna artikel är publicerad i Skolportens nättidskrift Undervisning & Lärande:
www.skolporten.se/forskning/utveckling/ Aktuell metodbok med författaranvisningar:
www.skolporten.se/metodbok

Vill du också skriva en utvecklingsartikel? Mejla till redaktionen@skolporten.se

Innehållsförteckning

Abstract	2
1. Inledning.....	5
2. Mål och syfte	7
3. Genomförande	7
3.1 Uppstart	7
3.2 Påkoppling av övriga ämnen och bedömning.....	8
3.3 Blockbeskrivning.....	8
3.4 Ämnesplanering	9
4. Resultat	9
5. Diskussion.....	10
Referenser	14

1. Inledning

Seminarieskolan 7-9 i Landskrona är en skola som befinner sig i ett hårt socialt utsatt område. Större delen av eleverna, noga räknat 95 %, talar ett annat modersmål än svenska vilket medför ett stort behov av språkligt stöd. Skolan tar också emot ett stort antal nyanlända elever i tonåren som besitter varierande kunskaper beroende på skolbakgrund eller brist på sådan i hemlandet. Seminarskolan 7-9 är idag den enda skolan i Landskrona stad som är upptagningskola för just de nyanlända eleverna.

Seminarieskolan 7-9 är en kommunal skola som i många år bedrivit en traditionell undervisning där varje enskilt ämne är isolerat från de övriga. Enligt Lgr 11 är samplanering det nya ledordet. Vi kan se en direkt koppling till skolverkets rekommendationer kring planering av undervisning där det står: *”Samordna planering och undervisning med andra lärare, så att arbetsbelastningen blir rimlig för eleverna”*.

”Välja arbetsätt och arbetsformer som ger eleverna möjligheter att utvecklas i riktning mot de övergripande målen i läroplanens andra del” (Skolverket, 2013).

Elevernas resultat visade på en nedåtgående kurva och de nyanlända eleverna hade stora svårigheter att ta till sig kunskaper i de teoretiska ämnena som ligger under samhällsorienterande- och naturorienterande ämnen. Författarna började studera olika publicerade forskningsartiklar av David Marsh och Anne Maljiers, vilka stödjer sig i kognitiv forskning, och drog slutsatsen att ”content based learning” tedde sig vara en metod som skulle kunna gynna våra elever.

“Content based learning” innebär att alla undervisande lärare på en skola använder sig av språkinriktad undervisning för att ge eleverna en större begreppsuppfattning i Samhälls- och Naturorienterande ämnen, vilket leder till att elever med ett annat modersmål än svenska kan få en större begreppsuppfattning i de olika ämnena och därmed öka sina chanser till att följa ordinarie undervisning.

Språkundervisning är när man lär sig ett språk och alla dess former och regler. Med språkinriktad undervisning menar man att varje ämne har sina kunskaper att lära ut, men med hjälp av språket kan eleverna höja sin prestation och öka sina kunskaper (Hajer & Meestringa, 2010).

Språkinriktad undervisning ökar kravet från ämnesläraren att anpassa material till de elever som behöver språkligt stöd, vilket vi också finner stöd för i läroplanen. *”Undervisningen ska anpassas till varje elevs förutsättningar och behov. Den ska främja elevernas fortsatta lärande och kunskapsutveckling med utgångspunkt i elevernas bakgrund, tidigare erfarenheter, språk och kunskaper”*(Lgr11, 2011, 8). Genom språkinriktad undervisning i alla

skolans ämnen ville författarna och skolläda för söka öka på elevernas kunskaper och därigenom deras resultat (meritvärdet).

Författarna påbörjade ett samarbete mellan lärarna för de nyanlända eleverna, där de kunde arbeta med ett gemensamt ämnesområde i svenska som andraspråk, engelska och samhällsorienterande ämnen. Författarna anpassade materialet riktat till mottagare med stark språkinriktad undervisning, vilket innebar att inte bara de primära faktaorden förklarades utan även semi-orden fick ett begrepp. Ett exempel på primära faktaord är "träd" och ett exempel på semi-ord är "kvist". Hedeboe och Polias resonerar kring textens och språkets roll i sin bok "Genrebyrå", om att den skrivna texten ofta har en större distans till mottagaren än vad det muntliga språket har. Genom att texten i läroboken i naturorienterande- eller samhällsorienterande ämnen, befinner sig långt till höger i situationskontextens kontinua (Hedeboe & Polias, 2008, 71), har den en stor distans till mottagaren (bilaga 1). Detta gör att eleverna som har svenska som ett nybörjarspråk eller andraspråk, har mycket svårt att förstå innehållet och innebörden. Lärarens muntliga presentation av ämnet hjälper inte heller, då ämnesspråket i den muntliga delen ligger alldeles för långt till höger i situationskontextens kontinua. Axelsson belyser detta dilemma i sin avhandling "Ämne och språk" där hon tar upp problemet med att andraspråkselever som läser ämneskunskaper har svårt att följa med. När läraren har för abstrakt undervisning som mer fokuserar på ämnets kunskapsinnehåll och inte lägger så stor vikt vid det språkliga, då tappar man den här gruppen av elever (Axelsson, 2006, 4).

Om man tittar på situationskontextens kontinua är undervisningen i naturorienterande- och samhällsorienterande, muntligt, skriftligt och innehållsmässigt på alldeles för hög nivå för de här eleverna. Genren är vanligen en beskrivande text på en abstrakt nivå och långt till höger i situationskontextens kontinua (Hedeboe & Polias 2008, 71).

Enligt Agnes Edling som arbetar med ett projekt vid Uppsala universitet, hjälper man inte eleverna genom att inte låta dem läsa de mer abstrakta texterna, det kan till och med vara så att man stjälper dem i slutändan (Edling, 32). Målet för oss blir därmed att höja elevernas kunskaper kring konkreta begrepp och på så vis öka förståelsen för abstraktionen i de följande texterna. Genom att utveckla elevernas ordförråd inom dessa ämnen har man på samma gång ökat på deras förmåga att klara av text och tal med en högre lexikalisk identitet (Hedeboe & Polias, 2008, 139).

Ovannämnda samarbete gav mycket goda resultat i elevernas språkliga utveckling samt ökad måluppfyllelse i samhällsorienterande- och naturorienterande ämnen vilket ledde till att det nya uppdraget blev att förändra arbetssättet på hela skolan i syfte att tillämpa detta i samtliga ämnen. Det förändrade arbetssättet kom att kallas för att arbeta i block.

2. Mål och syfte

Syftet med blockarbete är att öka graden av måluppfyllelse för alla elever på skolan i ett system där samtliga elever är inkluderade. Det är således inte enbart de nyanlända eleverna som är i behov av ökad måluppfyllelse och inkludering. Genom att arbeta i Block med språkinriktad undervisning förväntas möjligheten att alla elever på skolan ska vara inkluderade och få ta del av undervisning att bli större. Blockarbete ger eleverna en mer omfattande begreppsvärld som de kan orientera sig i.

Målet är också att minska elevernas vardagliga stress då de genom blockarbete kan redovisa kunskaper och bedömas samtidigt i flera ämnen med hjälp av ett och samma bedömningsmaterial.

Utöver detta är avsikten att eleverna ska få en helhetssyn över sitt lärande och se att de olika skolämnena tangerar varandra.

Frågor vi ställde oss i början av utvecklingsarbetet var, *Vilka elever gynnas av en språkinriktad undervisning? Har språkinriktad undervisning betydelse för elevernas resultat? Går det att införa språkinriktad undervisning i en svensk traditionell grundskola?*

3. Genomförande

Det krävs ett tydligt ledarskap, god förankring och tydligt mandat när man helt vill förändra arbetssättet på en skola. Vi började med att presentera vårt förslag för rektorn som gav oss mandat att genomföra förändringen.

Samtlig pedagogisk personal samlades till ett möte där rektorn förklarade att skolans arbetssätt skulle förändras. Därefter hade mötet ytterligare två punkter för att främja förankringen bland personalen. Dels berättade vi för lärarna hur vi hade tänkt gå tillväga och dels ville vi ge utrymme för förslag och tankar.

3.1 Uppstart

Arbetet påbörjades genom att samtliga undervisande lärare i samhällsorienterande- och naturorienterande ämnena samlades för att, med utgångspunkt i det centrala innehållet i Lgr11, definiera så många tangeringspunkter mellan ämnena som möjligt. Tanken var att försöka samla centralt innehåll från flera ämnen i olika block. Blocken skulle döpas och

fördelas på olika årskurser.

Arbetet tog ett par dagar men när det var klart hade allt centralt innehåll i samhällsorientande- och naturorientande ämnen samlats i dessa block. Vissa delar av det centrala innehållet återkom i flera block. Genom det här tillvägagångssätt ville vi försäkra att eleverna på vår skola skulle arbeta med samtliga punkter i det centrala innehållet i alla ämnen. När arbete var klart hade vi tio block förberedda för årskurs 7, tio för årskurs 8 och fyra för årskurs 9.

Efter att ha tittat på antalet undervisningsveckor per år i respektive årskurs bestämde vi att varje block skulle vara i fyra veckor. Genom att ha de här fasta ramarna för blockens längd var det vårt mål att eleverna skulle kunna överblicka hela sin utbildningstid på skolan och veta när i tid de skulle arbeta med olika områden. Anledningen till att vi valde att ha färre block i årskurs 9 var att vårterminen i årskurs 9 tenderar att bli ganska splittrad med tanke på antalet ämnesprov och andra avslutande aktiviteter.

3.2 Påkoppling av övriga ämnen och bedömning

Steg 2 var att sedan integrera språk (engelska och svenska) med andra ämnen där det passade. Detta gjorde vi genom att all personal samlades inför varje nytt block i gemensamma möten för att diskutera hur olika ämnen kunde kopplas till varandra samt hur kunskapskraven kunde utvärderas. Diskussionerna handlade om hur specifika kunskapskrav skulle bedömas, vilken bedömningsform man skulle använda sig av samt om det var möjligt att ha en redovisningsform som omfattade samtliga ämnen. Målet under de här mötena var alltid att försöka hitta en gemensam form för redovisning/presentation av uppnådda förmågor för att undvika att eleverna skulle behöva redovisa samma kunskaper flera gånger.

3.3 Blockbeskrivning

Resultatet av dessa diskussioner utmynnade i ett underlag som kunde användas för att göra en blockbeskrivning. (Bilaga 2) Blockbeskrivningen bestod av ett kort inledande text anpassad till eleverna där det stod vad respektive block skulle handla om. I beskrivningen stod också vad eleverna skulle arbeta med i respektive ämne samt hur deras arbete skulle bedömas, med målet att hitta en gemensam form för bedömning. Vi lyckades inte alltid med detta men i blockbeskrivningen kunde eleverna se om arbetet i blocket skulle bedömas gemensamt, ämnesvis samt hur de skulle kunna redovisa sina förmågor och kunskaper.

3.4 Ämnesplanering

Lärare som undervisade i samma ämne eller ämnesområde samlades för att gemensamt planera det kommande arbetet. Vi ansåg att det var viktigt att ämneslärarna hade en gemensam planering. Det skulle underlätta för eleverna som skulle kunna arbeta över klassgränserna och för lärarna då en del av förberedelserna skulle kunna fördelas då samtliga klasser i en och samma årskurs arbetar med samma saker under samma period. Det finns stor variation i elevernas språkliga förmåga på skolan vilket innebar att mycket undervisningsmaterial behövde anpassas för att samtliga elever skulle inkluderas i arbetssättet.

När förberedelserna inför respektive block var klara sattes blockbeskrivningen upp i varje klassrum. På vår skola är första lektionen varje vecka mentorstid. Blockbeskrivningen presenterades och förklarades för eleverna av respektive mentor.

När blocken hade genomförts skulle de utvärderas av både elever och pedagoger.

Eftersom mycket material skrevs om och anpassades, vilket är ett mycket tidskrävande arbete, ansåg vi att det var viktigt att det sparades för att kunna återanvändas kommande år. I slutet på varje block samlade vi därför allt använt material, planeringar och blockbeskrivningen. Arbetsbördan skulle därmed minska för lärarna under de kommande åren eftersom materialanpassningar och planeringar var redan klara. Med utgångspunkt i de genomförda utvärderingar skulle tid kunna läggas på att förbättra kvaliteten på blockens innehåll och ta bort det som inte fungerade. Verksamheten skulle inte heller bli så känslig för personalförändringar i form av sjukdom eller arbetsplatsbyten.

4. Resultat

Förändringen vi arbetade fram blev ett nytt arbetssätt på skolan som vi kallar för block. Stora delar av skolans språkpolicy är nu förenlig med att arbeta i block för att våra elever ska lyckas nå kunskapskraven.

De som har sett de största vinsterna är skolans elever, som i samtal ger uttryck att de är mycket positiva till att arbeta i block.

Under läsåret 2013 – 2014 granskades Seminarieskolan 7-9 av skolinspektionen. I granskningen framkom det att:

”Ett område, den så kallade Blockundervisningen där lärarna samordnar undervisning i flera ämnen, nämns som exempel på en generell åtgärd för att höja måluppfyllelsen i skolenheten. Skolinspektionen finner i intervjuer med eleverna att denna form innebär att eleverna tydligt får reda på målen och kunskapskraven för undervisningen. Vidare medges, enligt intervjuer med elever och lärare, eleverna i blockundervisningen goda möjligheter att kunna påverka innehåll, arbetsformer och till viss del redovisningsformerna”.

Ett mätbart resultat i siffror är i nuläget för tidigt att göra eftersom utvecklingsarbetet bara pågått under ett läsår. Vi tänker att en mer rättvisande resultatanalys kan göras först efter det att en årskull har arbetat med Block under hela sin högstadieperiod. Vi har ett kvantitativt resultat då de nyanlända elevernas meritvärden ökade med 33 % över ett läsår då vi arbetade med språkinriktad undervisning och att de eleverna har fortsatt höja sina meritvärden genom att arbeta med block.

5. Diskussion

Vår ambitionsnivå var i blockets vagga mycket hög. Vi som hade arbetat med språkinriktad undervisning och sett de stora vinsterna ville få hela skolan att ta del av detta arbetssätt. För att ändra ett arbetssätt på en hel skola behövs olika komponenter, tydligt ledarskap, tid och ett gott arbetsklimat lärare emellan. Rektorn på Seminarieskolan 7-9 tog beslutet att leda arbetssättet, detta för att alla i personalgruppen skulle dra åt samma håll och inse vikten av att arbeta i block. Genom ett tydligt ledarskap, som vi ser som en nödvändighet vid en radikal förändring, förhindras att någon lärare avviker från arbetssättet eller avviker efter en tid. Ett projekt med fastställda gemensamma målsättningar gör också att alla på skolan vet vilket arbetssätt vi använder och kan förhålla sig till detta, lärare och elever.

Vi som sett de stora fördelarna med språkinriktad undervisning genom att arbeta på detta sätt med de nyanlända eleverna, hade från början en klar bild av hur vi skulle arbeta på skolan. En utmaning var att övertyga övrig undervisande personal om fördelarna. Det är inte helt smärtfritt att ändra ett invant och tryggt arbetssätt till ett helt nytt sätt att arbeta och tänka. Det vi kunde ha gjort bättre är att förse all pedagogisk personal med litteratur och forskning runt språkinriktad undervisning och om hur man kan vinna fördelar genom att arbeta på det här sättet. Detta för att förstärka den mentala förberedelsen inför ett nytt sätt att arbeta. Då blir det en mer positiv inställning och ökad förståelse inför det som ska ske.

I början av det nya arbetssättet var det svårt för ämneslärarna att ändra sitt material och sätt att undervisa för att ge eleverna en större begreppsvärld. Genom ett öppet samarbete med andra ämnesgrupper på skolan blir också de förut så slutna ämnena mer offentliga, vilket ökar kraven och vikten av att hålla sig till blocket.

Genom att anpassa material till elever som har svårt att ta till sig texten och innehållet i de ordinarie läromedlen får elever med behov av språkligt stöd en större chans att ta till sig undervisningen. Det gör också att undervisningen klarar av en högre grad av inkludering där alla elever kan ta del av samma kunskaper men på olika nivåer och vägar.

Anpassning av olika texter och innehåll innebär inte att läraren förenklar texten genom att ta bort de svåra ämnesspecifika orden. Tvärtom är det en nödvändighet för eleven att förstå och få ett ökat begrepp om just dessa. Det får de om man skriver ett material där man belyser orden i olika sammanhang och genom att muntligt beskriva dem.

Genom att arbeta med block där basen är en språkinriktad undervisning, tar vi eleverna från en abstrakt text och ett abstrakt innehåll till en mer konkret och vardaglig nivå. När eleverna känner sig trygga där och har en förståelse för innehållet och terminologin kan vi återföra dem till den mer abstrakta och opersonliga texten.

Vår tanke var att ”innehållet är viktigare än formen”. Det handlar om att elever ska skriva fritt och med glädje i början (Gibbons, 2010, 87), det spelar inte så stor roll hur man kommer till målet, bara man kommer dit. Om man ändrar språket och genren och gör undervisningen mindre abstrakt så kan mottagaren lättare ta till sig kunskaper och innehåll (Hedeboe & Polias, 2008, 67). Men man bör inte ta bort de svåra orden i innehållet och ersätta dem med lättare och konkreta ord, snarare är det bättre att förklara de abstrakta orden och begreppen för att få eleverna och mottagarna att öka sin språkliga utveckling och för att flytta sig från vänster till höger i situationskontextens kontinua. För som Edling skriver, vi hjälper inte eleverna i längden genom att förenkla begrepp (Edling, 2014), men vi kan hjälpa dem genom att förklara mer utförligt och stötta de elever som inte har kommit så långt till höger på situationskontextens kontinua.

Hajer och Meestringa resonerar i sin bok ”Språkinriktad undervisning” om vikten att som lärare förstå att andraspråks elever först måste förstå den nya kunskapen och sedan överföra detta i tal och skrift, samtidigt som de ska använda den nya terminologin (Hajer & Meestringa, 2010, 13). Det är svårt att inse att först måste eleverna försöka förstå ämneskunskaper på sitt eget språk för att sedan översätta denna kunskap till svenska. Det krävs fler steg än en elev som har svenska som förstaspråk. De elever som har svenska som andraspråk eller de elever som har andra språkliga problem saknar ofta också begrepp om de ämnesspecifika orden, faktaord och semi-ord. Det hjälper dem inte att slå upp orden de inte förstår i en ordlista, för utan en djupare begreppsuppfattning och en eventuell erfarenhet av ordet, kan de inte ta till sig kunskap.

När läraren ska förbereda sig inför en lektion som ska beröra andra ämnen än enbart svenska språket är det en process som måste få ta tid. Förberedelserna för en språklärare som ska undervisa i naturorienterande- eller samhällsorienterande ämnen, är i första hand att läsa in sig på stoffet och de kunskaper som eleverna ska lära sig.

Tid är något som vi var lite för optimistiska med i början av blockets uppstart. Det fanns inte tillräckligt utrymme i skolans vardagliga tidsram för att få blocken att fungera så bra som det från början var tänkt. Det vi lärt oss och tagit till oss är att när man ska ändra ett arbetssätt för en hel skola med all personal inblandad behövs det tid.

Vi valde att börja om från början med blockplaneringar varje vecka och genom att skriva specifika blockbeskrivningar. All skolans personal träffas en gång i veckan för att planera nästkommande block tillsammans, detta för att det är nödvändigt att alla ämnesgrupper finns på plats så att ämnena är synkroniserade med varandra. Det finns en mötestid en gång i veckan för ämneslärarna att träffas för att mer i detalj planera innehållet i det specifika ämnet.

Blockarbetet har på ett positivt sätt tvingat fram en öppen diskussion om vilka centrala innehåll som kan kopplas till de olika kunskapskraven. Genom att arbeta med ett arbetssätt som block täcker vi in Läroplanens riktlinjer vad gäller vad läraren ska göra.

“Läraren ska:

Stimulera och handleda och ge särskilt stöd till elever som har svårigheter.

Samverka med andra lärare i arbetet för att nå utbildningsmålen.

Organisera och genomföra arbetet så att eleven

– upplever att kunskap är meningsfull och att den egna kunskapsutvecklingen går framåt,

– får stöd i sin språk- och kommunikationsutveckling,

– får möjlighet att arbeta ämnesövergripande”. (Lgr 11, 2011, 14).

En högre grad av inkludering har blivit möjlig genom att arbeta med språkinriktad undervisning och anpassat material vilket möter den enskilde eleven på den nivå där denne befinner sig.

I början av år ett bestämde vi att alla block i alla årskurser skulle pågå i fyra veckor, vilket vi då såg som en rimlig tid för ett ämnesområde. Dock såg vi redan efter två block att arbetsbördan ökade markant för både elever och personal. Då alla bedömningar och arbeten lämnades in på en och samma vecka, slutveckan för varje block, blev mängden arbete att rätta och bedöma orimlig. Eleverna upplevde också en stress i att alla deras skolämnen skulle bedömas och vara klara på en och samma vecka. Vi tänkte om och anpassade blockets längd efter innehåll. Det vi kan se i dag är att blocken har olika längd som styrs av innehåll, eleverna kan också sambedömas i flera ämnen i ett och samma arbete, vilket minskar deras stress. Vi är ännu inte helt i mål med sambedömningen men detta är ett av våra stora förbättringsområden.

Vår ambition var i början att göra utvärderingar med elever och personal efter varje block, med eleverna och med personal men det fanns inte tid för utvärderingsarbete det första året vilket vi har förbättrat nu till år två. Vi gör utvärderingar med eleverna efter varje block och sammanställer dessa för att analysera styrkor och brister inför nästkommande år, år tre. Detsamma gör vi med personalen vilket i dagsläget sker genom nätbaserade enkäter. Utvärderingarna sammanställs och förvaras tillsammans med det samlade materialet för varje block. Tanken är att när vi år tre initierar ett nytt block och börjar planera det, ser vi vilka styrkor och svagheter som fanns och kan därmed relativt effektivt korrigera.

Blockarbetet kan vi ännu inte, som vi nämnde i resultatet, mäta i exakta siffror men enligt analyser av elevernas utvärderingar efter varje block kan vi se att eleverna har förstått blockets syfte och fördelar. Svaren i enkäterna visar att det innehåll eleverna inte tagit till sig av i ett ämne, kunde de inhämta i ett annat. En annan vinst vi kan se är att mentorer mycket lättare kan följa sina elever, både vad de arbetar med i alla ämnen och hur de ligger till resultatmässigt. Vid IUP-undervisning där mentor leder klassen har denne en större kunskap om vad den enskilde eleven bör arbeta med och var styrkor och svagheter finns. Mentor kan därmed också med större effektivitet möta elevernas föräldrar i deras frågor angående elevens studieresultat i de olika skolämnena.

6. Referenser

Axelsson, M, Olofsson, M, Philipsson, A, Rosander, C, Sellgren, M, 2006.

Ämne och Språk. Stockholm

Edling, A, *Abstraktion kan spränga gränser*. Uppsala

Gibbons, P, 2010. *Stärk språket stärk lärandet*. Stockholm, Hallgren och Fallgren.

Hajer, M, Meestinga, T, 2010. *Språkinriktad undervisning*. Stockholm, Hallgren och Fallgren

Hedeboe, B, Polias, J, 2008. *Genrebyrån*. Stockholm, Hallgren och Fallgren

Skolverket, 2011, Lgr 11, Västerås

www.skolverket.se

